

car Osca fou un fort centre sarraí fins cap a l'any 1100.

¹ Imprès *Vespalla*, (*RLR* LVII, 475).— ² Esmenant l'hapax *Bespalla*.—³ Car la *p* no mutada per *pf* prova que són manlleus ben tardans del romànic (avui extingit en aquestes zones; aquest detall incitava J. U. Hubschmied (*ZCelt. Ph.* XXI, 136) a fabricar-los un ètimon cèltic, sense cap fonament seriós postulant una correspondència cèltica de l'ieur. *kyel* per a pasturatge a base del greco-llatí *bucolus* etc. ¹⁰ però és massa poca base per suposar una tal arrel KEL en celta britònic.

VESSANA

«Feixa de conreu», «peça de camp conreat», des d'on ha passat a designar una mesura agrària. Derivat del llatí *VERSARE* (*DECat.* IX, 193a33-194a50).

Les Vessanes, partida del terme de Dènia (XXXIII, 76.13). J.F.C.

Vessanes, V. *Vessana* *Veta*, V. *Ve-* *Vetoles*, V. *Ve-*, misc. moss. *Veü*, V. *Fontsaveu* *Ses Veves*, V. *Voves*